

Ett gammalt bergtroll

Gustaf Fröding

Jesper Andersson

♩=130 **A** A-delen pratas, berättas eller sjungs efter eget skön. Dock med mycket inlevelse.

Det lider allt emot kvälls nu, och det är allt mörk svart natt snart,

jag skulle allt dra till fjälls nu, men här i daln är det allt bra rart.

B

Och tänk den fag-ra prins-ess-an som gick för - bi här i jåns, och

ha - de len-gult om hjäss-an, hon vo-re allt mat för måns.

A. Det lider allt emot kvälls nu,
och det är allt mörk svart natt snart,
jag skulle allt dra till fjälls nu,
men här i daln är det allt bra rart.

B. Jag ville klapp'na och kyss'na,
fast jag har allt en för ful trut,
jag ville vagg'na och vyss'na
och säga: tu lu, lilla sötsnut!

A. På fjällets vidd där all storm snor
är det så ödsligt och tomt och kallt,
det är så trevsnamt där folk bor,
och i en dal är så skönt grönt allt.

A. Och i en säck vill jag stopp'na
och ta'na med hem till julmat,
och se'n så äter jag opp'na,
fint lagad på guldfat.

B. Och tänk den fagra prinsessan,
som gick förbi här i jåns
och hade lengult om hjässan,
hon vore allt mat för måns.

A. Men hum, hum, jag är allt bra dum,
vem skulle sen titta milt och gott,
en token dumjöns jag är, hum, hum,
ett tocke dumt huvud jag fått.

A. Det andra småbyket viker
och pekar finger från långt tryggt håll,
det flyr ur vägen och skriker:
tvi vale för stort styggt troll!

B. Det kristenbarnet får vara,
för vi troll, vi är troll, vi,
och äta opp'na, den rara,
kan en väl knappt låta bli.

A. Men hon var vänögd och mildögd
och såg milt på mig, gamle klumpkloss.
fast jag är ondögd och vildögd
och allt vänt flyktar bort från oss.

B. Men nog så vill en väl gråta,
när en är ensam och ond och dum,
fast litet lär det väl båta,
jag får väl allt drumla hem nu, hum, hum.